

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ábrahám Dániel ügyvéd (Ábrahám Dániel Ügyvédi Iroda, fél címe 1) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, a II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a **jogtanácsos** (alperes címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. február 21. napján meghozott 66.P.23.432/2015/29. számú ítélete ellen az alperes részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Az alperes elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségét mellőzi.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek, az I. rendű felperes 500.000 (Ötszázezer) forint, a II. rendű felperes 25.000 (Huszonötezer) forint elsőfokú perköltséget.

A magyar állam illeték viselési kötelezettségét mellőzi. Az I. rendű felperes eljárási illetékfizetési kötelezettségét 599.500 (Ötszázkilencvenkilencezer-ötszáz) forintra felemeli. Kötelezi a II. rendű felperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására az állam javára fizessen meg 29.500 (Huszonkilencezer-ötszáz) forint eljárási illetéket.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek az alperesnek, I. rendű felperes 37.500 (Harminchétezer-ötszáz) forint, a II. rendű felperes 12.500 (Tizenkétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy külön felhívásra az állam javára fizessenek meg, az I. rendű felperes 120.000 (Százhúszezer) forint, a II. rendű felperes 40.000 (Negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperesek tulajdonosai voltak a **B. Kft.-nek**. A kft. generálkivitelezési szerződést kötött a **F. Ingatlanforgalmazó és Beruházó Kft.-vel** a **b.-i B. utca 114-116. szám alatti 120 lakásos társasház kivitelezésére**. 95%-os készültségi foknál a megrendelő a kiszámlázott és teljesített munkálatok ellenértékét nem fizette ki, 300.194.533 forint összeg erejéig tartozását közokiratban elismerte.

A **B. Kft.** a közokirat alapján végrehajtási eljárást kezdeményezett 220.224.533 forint tőke és járulékai behajtása érdekében. **V.M.-né** önálló bírósági végrehajtó a .../2006. számú végrehajtási eljárásban az adós tulajdonában lévő **b.-i** ... hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanra a végrehajtási jog bejegyzése érdekében 2006. június 19-én kereste meg a földhivatalt, a tulajdoni lapon a végrehajtási jogot az ingatlanügyi hatóság 2006. június 19. napján .../2006. számon széljegyként jegyezte fel, majd a rangsorban megelőző kérelmek elintézését követően 2009. március 31. napján meghozott .../1/2009. számú határozatával jegyezte be. Az adós jogutódja, a **B1 Kft.** tulajdonjogát alperes 2008. évben jegyezte be, majd az adóssal szemben megindult felszámolási eljárásra tekintettel a bejegyzett végrehajtási jogot .../1/2009. számú határozatával törölte. A felszámolóbiztos 2011. december 9. napján küldött levelében arról tájékoztatta a **B. Kft.-t**, hogy a „B” kategórián túli hitelezői igény kielégítése a felszámolási eljárásban nem várható.

A .../4. számú 2006. június 4. napján kelt határozatával a bíróság megállapította a **B. Kft.** fizetéseképtelenségét és 2007. szeptember 27. napján közzétett határozatával felszámolást rendelt el. A Fővárosi Törvényszék .../39. számú határozatában a **B. Kft.-t** megszüntette, és a **F. Kft.** adóssal szembeni 220.224.533 forint tartozásról is rendelkezett. A felpereseknek személyenként 57.078.125 forintban adta át a követelést. A Fővárosi Ítéltábla .../2012/4. számú határozatával a végzést hatályon kívül helyezte. Előírta, hogy a felszámoló tegyen meg mindent a követelés értékesítése érdekében, vagy módosítsa a zárómérleget és vagyonhiány okán nyújtsa be a zárómérleget, mellőzze a vagyonmegosztási javaslatát. A megismételt eljárásban a felszámoló bejelentette, hogy a **B. Kft.-nek** a jogutódlás folytán a **B1 Kft.** „fa” adóssal szembeni követelése behajthatatlan. Erre tekintettel a felszámoló a 220.224.533 forint követelést a nyitómérlegben kivezette. A **B. Kft.** „fa” felszámolási eljárása 2015. március 2. napján jogerőre emelkedett végzés alapján befejeződött.

I. rendű felperes a Ptk. 349. § és 339. § alapján 1.500.000 forint, II. rendű felperes 500.000 forint nem vagyoni kártérítésre kérte kötelezni az alperest, és ennek az összegnek 2011. december 13. napjától esedékes késedelmi kamatai megfizetését kérték. Érvelésük szerint az alperes az Inyvtv. 45. § (1) bekezdés és a Vht. szabályainak megsértésével a végrehajtási jogot késedelmesen, a 30 napos ügyintézési határidő elteltével, csupán 2009. évben jegyezte be. Ebben az időpontban a felszámolást az adós jogutódjával szemben már elrendelték, a végrehajtási jogot ezért a földhivatal 2009. évben törölte. Megítélésük szerint a felperesek károsodása 2011 decemberében következett be, amikor a felszámoló értesítette a **B. Kft.-t**, hogy a követelése a felszámolási eljárásban behajthatatlan. Ha a végrehajtási jogot az ingatlanügyi hatóság a rangsor elvének figyelmen kívül hagyásával, soron kívül 2006. évben bejegyzí, akkor a tulajdonjog bejegyzésére a végrehajtási joggal terheltlen került volna sor, a követelés a vevők által kifizetett vételárból kiegyenlítést nyerhetett volna. I. és II. rendű felperes

egészségi állapota megromlott, munkahelyüket elvesztették, életkörülményeik jelentősen romlottak.

Alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját és összecszerűségét is. Elévülési kifogást terjesztett elő. Érvelése szerint a felperesek által állított jogellenesség 2006. július 19-én bekövetkezett, a felperesek 2012. december 15-én előterjesztett keresetlevele elkésett. Másrészt arra utalt, hogy a felperesek nem merítették ki a jogorvoslati lehetőségeket, mert végrehajtási jog törlése tárgyában meghozott végzéssel szemben fellebbezéssel nem éltek. Hivatkozott arra, hogy az ingatlan-nyilvántartás a kérelmeket az Inyvtv. 7. § (1) bekezdés alapján a ranghely elve alapján bírálja el.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I. rendű felperesnek 1.500.000 forint tőkét és ennek 2011. december 13. napjától a kifizetés napjáig esedékes a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint II. rendű felperesnek 500.000 forint tőkét és ennek az összegnek 2013. december 13. napjától a kifizetés napjáig esedékes a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Kötelezte a bíróság az I. rendű felperest, hogy az adóhatóság felhívására fizessen meg 510.000 forint le nem rótt eljárási illetéket. A felperesek által le nem rótt 120.000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 100.000 forint, míg II. rendű felperesnek 50.000 forint perköltséget.

Először az elévülési kifogásról foglalt állást. Álláspontja szerint a felperesek követelése nem évült el, mert a felszámoló 2011. december 9. napján közölte a felperesekkel, hogy követelésük nem nyerhet kielégítést. A felperesek addig joggal bízhattak abban, hogy bár alperes jogszerűtlenül járt el, van lehetőség a követelésük behajtására. Felhívta a Ptk. 349. § (1) bekezdését, a PK 42. számú állásfoglalást, továbbá a Ptk. 339. § (1) bekezdését. Indokolása szerint felperesek nem tudták igénybe venni a rendes jogorvoslati lehetőséget, mert az alperes 2009-ig határozatot sem hozott a bejegyzés iránti kérelemről, a törölő határozatot a felszámolás alatt álló társaság székhelyére küldte meg. Az alperesnek is rendelkezésre állt a céginformációs rendszer, ahol ellenőrizhette, hogy történt-e változás a jogosult személyében. Különösen elvárható volt ez azért, mert az alperes késett a bejegyzéssel.

A jogellenesség tekintetében az Inyvtv. 45. § (1) bekezdése alapján foglalt állást, amely kimondja, hogy ha e törvény másként nem rendelkezik az érdemi határozatot a beadvány földhivatalhoz történő beérkezésétől számított harminc napon belül kell meghozni. A Vht. 138. § (3) bekezdés értelmében az ingatlanügyi hatóság a végrehajtási jog bejegyzését - ideértve a megelőző beadványokat is - a végrehajtási költségként megelőlegezett igazgatási szolgáltatási díj megfizetését követően soron kívül intézi el. Álláspontja szerint a Vht. 138. § (3) bekezdése felülírja az Inyvtv. 7. § (1) bekezdésében foglaltakat. Utalt a KGD2005. 5. számú határozatban megfogalmazott álláspontra, mely szerint a földhivatal a végrehajtási jog bejegyzését - ideértve a megelőző beadványokat is - a rangsor elvének mellőzésével soron kívül intézi el. Az alperes tulajdoni igényeket nem jegyezhetett volna be a végrehajtási jogot megelőzően. Alperes jogellenes magatartását felróhatónak is

tartotta, mert a közigazgatási szervtől elvárható, hogy a jogszabályokat ismerje és betartsa. Nem fogadta el azt az alperesi hivatkozást, hogy a végrehajtási jog bejegyzése nem jelenti egyben a végrehajtási eljárás sikeres befejezését. Jelen esetben ugyanis lehetőség sem volt a felszámolás alatt még nem álló **B.** Kft.-nek a végrehajtási eljárás lefolytatására, az esetleges behajtásra. A felszámoló sem került abba a helyzetbe, hogy a hitelezőket esetlegesen kielégítse, és ennek oka az alperes jogellenes magatartása volt.

Felhívta a Ptk. 355. § (4) bekezdését, 360. § (1) bekezdését. A nem vagyoni kár összegének megítélésekor figyelembe vette, hogy felperesek a cégük elvesztésekor nemcsak a tulajdonukat képező üzletrészeket veszítették el, hanem a munkahelyüket is. Mindkettőjük élete elnehezedett, I. rendű felperes egészsége tönkrement. Alperes magatartásának következtében lehetőséget sem kaptak a munkahelyük megmentésére. Fentiekre tekintettel a keresetnek helyt adva alperest a keresetnek megfelelő mértékű kártérítésben marasztalta, perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélettel szemben alperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a felperesek kártérítés megfizetésére irányuló keresetét utasítsa el. Amennyiben az elsőfokú határozat megváltoztatására nincs mód, úgy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú eljárásban szóban és írásban megtett valamennyi nyilatkozatát fenntartotta. Kérte, hogy nyilatkozatait az ítéltábla érdemi nyilatkozatként a másodfokú eljárásban döntése meghozatala során vegye figyelembe.

Az elévülési kifogással kapcsolatban az alábbiakat fejtette ki. Érvelése szerint az állított károsodás azzal következett be, hogy az alperesi jogelődhez 2006. június 19-én benyújtott végrehajtási jog bejegyzésére irányuló megkeresésnek a földhivatal nem tett eleget a jogszabályban előírt harminc napon belül. A Ptk. 360. § (1) bekezdés, 324. § (1) bekezdés és 325. § (1) bekezdésének felhívását követően rámutatott, hogy a felpereseket ért kár 2006. július 19-én bekövetkezett, azonban a felperesek a keresetüket a követelésük érvényesítésére nyitva álló öt éves határidőn túl 2012. december 15-én nyújtották be a Fővárosi Törvényszékre, ezért a kártérítési követelés elévült.

Álláspontja szerint tévesen döntött az elsőfokú bíróság a jogellenesség tekintetében is. Alperesi jogelőd a végrehajtási jog bejegyzése iránti megkeresést a **B.-n** 2009. március 31-én kelt határozatával bírálta el. Tekintettel arra, hogy a perbeli **b.-i** ... hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapjára a **F.** Kft. javára .../1/2005. számú 2003. december 17-ei ranghelyű határozattal a társasház alapítás ténye feljegyzésre került, és a végrehajtási jog bejegyzését több elintézetlen széljegy előzte meg, ezeket az elintézetlen kérelmeket a földhivatalnak az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 7. § (1) bekezdésében foglalt rangsor elvének a betartásával kellett elbírálnia. A **b.-i** ... hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapján a .../2006.06.19. számon széljegyzett, a **B.** Építőipari és Kereskedelmi Kft. javára pénzkövetelés jogcímén 220.224.554 forint követelés és járulékai erejéig végrehajtási jog bejegyzésére irányuló kérelmet megelőzte számos egyéb kérelem, amely külön-külön is olyan kérelem volt, amelyeket a földhivatalnak az Inyvtv. 44. § (1) bekezdésében foglalt rangsor elve, illetve a 46. § értelmében

előbb kellett elbírálnia, mint a végrehajtói megkeresést. Fentiekre tekintettel az alperesi jogelőd nem tanúsított jogellenes magatartást. Az elsőfokú bíróság nem vagyoni kár megtérítése körében felhozott indokait nem tartotta megalapozottnak, mert nem bizonyította, hogy a felperesek alperes állított mulasztása miatt veszítették el a munkahelyüket, ezen okból károsodott az egészségük.

I. rendű felperes cukorbetegsége és a feszült stresszes állapot kialakulása okainak a feltárása igazságügyi orvosszakértői kompetenciába tartozó szakkérdés, azonban I. rendű felperes igazságügyi orvosszakértő kirendelésére nem tett indítványt, az ügyben a bíróság igazságügyi orvosszakértőt nem rendelt ki. Erre tekintettel nem bizonyította, hogy a felperesek által hivatkozott negatív események visszavezethetők lennének az alperes magatartására. Megalapozatlannak tartotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, hogy a végrehajtási jog soron kívül történő bejegyzése esetén a felperesek tulajdonában álló **B. Kft.** felszámolója feltétlenül abba a helyzetbe került volna, hogy a hitelezőket kielégítse. A végrehajtási jog bejegyzése ugyanis nem jelenti feltétlenül azt, hogy a teljes követelést érvényesíteni lehet a végrehajtási eljárás során. Tekintettel arra, hogy a felperesek elévült követelést érvényesítettek, illetve nem állt fenn az államigazgatási jogkörben okozott kár megállapításának Ptk. 339. §, 349. § és 355. § (4) bekezdésében foglalt feltétele, ezért kérte az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatni, és a keresetet elutasítani. Egyetemesen kérte a felperesek kötelezését a jogtanácsosi munkadíjban megtestesülő perköltség megfizetésére.

I. és II. rendű felperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálása szempontjából irányadó jogszabályokat felhívta, olyan lényeges eljárási szabályt nem sértett, amely a Pp. 252. § (2) bekezdésének alkalmazását indokoltta tenné, a rendelkezésre álló iratok alapján a kereset érdemi elbírálásának akadálya nincs. A megállapított tényekből azonban az elsőfokú bíróság téves jogi következtetéseket vont le, ezért érdemi döntése sem helytálló az alábbi okokból.

A Ptk. 326. § (1) bekezdés szerint a követelések öt év alatt évülnek el, ha jogszabály másként nem rendelkezik. A (2) bekezdés szerint ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egy éves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy annál egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. A Ptk. 327. § (1) bekezdés szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. A Ptk. 360. § (1) bekezdés szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

Felperesek által állított károsodás abban áll, hogy a **B. Kft.**-t megillető végrehajtási jogot alperes a rangsor elve szerint csak a korábban beérkezett kérelmeket követően bírálta el.

Alperes a **B. Kft.** végrehajtási jogának bejegyzéséről az azt megelőző kérelmek elintézését követően, a 2009. március 31. napján meghozott határozatában döntött, a felperesek károsodása legkésőbb 2009. május 19. napján bekövetkezett, alperes ezen időpontban a végrehajtási jogot törölte. Az elévülés kezdő időpontja is legkésőbb ezen időponthoz kötődik. Ezt támasztja alá az I. rendű felperes 66.P.23.432/2015/8. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata is, miszerint 2006-2007. évben mindennek a végére ért, beteg lett, 2008. évben infarkttal kórházba szállították, ideg-összeroppanást kapott. A felperesek nem vagyoni káraik megtérítése iránt legkésőbb ekkor igényérvényesítési helyzetbe kerültek. A kártérítés megfizetésére irányuló követelést tartalmazó keresetet azonban csupán 2016. január 11. napján megtartott tárgyaláson terjesztették elő, ezért a nem vagyoni kár megtérítésére irányuló követelés elévült. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben 2011. december 13. napjának, mint időpontnak még az elévülés nyugvását kiváltó hatása sem lehet, mert ezen időpontig felperesek abban bizakodhattak, hogy a **B. Kft.** vagyoni kára legalább részben megtérül, nem vagyoni káruk kompenzálására azonban nem számíthattak. Egyébként a felperesek elévülést megszakító történést 2012. december 13. napjáig nem igazoltak, a 2012. december 15. napján előterjesztett megállapítási keresetnek elévülést megszakító hatása nincsen, mert az a felperesek kártérítés megfizetésére irányuló követelését nem tartalmazza.

Az elévüléstől függetlenül a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése speciális kárfelelősségi forma, az e körben keletkezett kár megtérítésének feltételeihez a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános és a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt különös feltételek együttes fennállását is igazolni kell. Államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének egyik speciális feltétele, hogy nincs helye kártérítési felelősség megállapításának, ha a kár elhárítására a közigazgatási jogorvoslati rendszert a károsult nem merítette ki.

A kereset szerint alperes jogellenes magatartása abban áll, hogy alperes a végrehajtási jogot a ranghelynek megfelelő sorrendben jegyezte be, holott álláspontja szerint a végrehajtási jog bejegyzését a rangsor elvének mellőzésével soron kívül kell elintézni, a rangsorban megelőző kérelmeket a már bejegyzett végrehajtási joggal terhelt ingatlanra vonatkozóan lehet elintézni. A .../1/2009. számú határozat a végrehajtási jog törléséről rendelkezett, a jogorvoslat előterjesztésére jogosultsággal rendelkező fél nem I. és II. rendű felperes, hanem a **B. Kft.**, a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslat a felperesek számára ezért nem állt rendelkezésre.

Tévedett az elsőfokú bíróság az alperesi magatartás jogellenességének megítélésében is.

Kétségtelen, hogy a végrehajtási jog bejegyzése iránti kérelmet **V.M.-né** végrehajtó 2006. június 19. napján nyújtotta be az illetékes földhivatalnál, a végrehajtási jog bejegyzéséről alperes 2009. március

31. napján .../2009. számú határozatban döntött, mert a végrehajtási jog bejegyzése iránti kérelmet jelentős számú elintézetlen széljegy előzte meg. A perben eldöntendő kérdés ezért az volt, hogy soronkívüliség a rangsor elvének mellőzését lehetővé teszi-e.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 7. § (1) bekezdése értelmében az ingatlan-nyilvántartásban egy-egy bejegyzés ranghelyét és ezzel a bejegyzések rangsorát a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bejegyzés, a feljegyzés iránt benyújtott kérelem iktatási időpontja határozza meg. Az Inyvtv. 44. § (1) bekezdése szerint a beadványokat az iktatószámok sorrendjében kell elintézni. Az Inyvtv. 46. § szerint a beadványt soron kívül kell elintézni, ha arról törvény rendelkezik, vagy ha az ingatlanügyi hatóság az ügyfél kérelmére indokolt esetben a beadvány soron kívüli elintézését írásban engedélyezi. A beadvány soron kívüli elintézése esetén az ugyanarra az ingatlanra vonatkozó, megelőző beadványokat felül kell vizsgálni, és ha bármelyik elintézésének akadálya van, a soronkívüliség nem végrehajtható.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 138. § (3) bekezdésében foglaltak szerint az ingatlanügyi hatóság a végrehajtási jog bejegyzését - ideértve a megelőző beadványokat is - a végrehajtási költségként megelőlegezett igazgatási szolgáltatási díj megfizetését követően soron kívül intézi el.

A végrehajtási jog bejegyzésének elintézése során tehát az azt megelőző beadványok intézése is soron kívüliséget élvez és csak a megelőző széljegyek elintézését követően intézi az illetékes ingatlanügyi hatóság a végrehajtási jog bejegyzését. Nem helytálló ezért az az álláspont, hogy az ingatlanügyi hatóság az Inyvtv. rendelkezéseit megsértve járt el a rangsor elvének betartásával. A jogszabályi rendelkezésekből ugyanis az következik, hogy a földhivatalnak akkor is a rangsor szerint kell elintéznie a kérelmeket, ha az utóbb érkezett kérelem soron kívüli elintézését igényel, ez azonban a megelőző kérelmek soron kívüli elintézését teszi szükségessé.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította. Alperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzte, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes I. és II. rendű felperest alperes képviselőjében eljáró jogtanácsos munkadíjának megfizetésére kötelezte. Ennek összegét a per tárgyának értéke, a jogvita bonyolultsága, a képviselői munka szakmai nehézsége, az előkészítő munka, a beadványok, a tárgyalások száma, mennyisége, terjedelme, időigénye, a képviselő munkájának a célszerű pervitelben és az ügy lényegére törő és észszerű időn belül történő elbírálásában való közrehatása figyelembevételével I. rendű felperes tekintetében 500.000 forintban, II. rendű felperest illetően 25.000 forintban határozta meg. A per tárgyának értéke I. rendű felperes tekintetében 10.000.000 forint, a le nem rótt kereseti illeték 600.000 forint, II. rendű felperes esetében a per tárgyának értéke 500.000 forint, a le nem rótt kereseti illeték 30.000 forint. I. és II. rendű felperes a keresetlevélben 1.000 forint illetéket lerótt, ezt maghaladó illeték viselésére I. és II. rendű felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján.

A másodfokú eljárás során a felperesek pervesztesek, kötelesek ezért megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján alperes eljárásával

összefüggésben felmerült jogtanácsosi munkadíjat, melynek összegét a Fővárosi Ítéltábla I. rendű felperes terhére 37.500, II. rendű felperes terhére 12.500 forintban határozott meg. Ezt meghaladóan kötelezte a felpereseket az alperes által le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2017. május 30.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.  
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. . Hegedűs Mária s.k.  
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:  
Földesi-Magyar Éva  
írnok